

стремление, което отъ нѣкое врѣме развива настоятелството, а именно да запознава българското общество съ живота и трудовете на славяни — не българи. Настоятелството искало чехъ да ви поговори върху чехски работи, а туй неволно ме накарава да свърша думитъ си съ чувствата, които въ минутата, въ която писахъ тѣзи редове, ме въз-
клицавать.

Възхищава ме радостъ, каквато отдавна не съмъ почувствувалъ, радостъ, че и тукъ въ България се започва съ сериозно намѣрение, или по-добръ съ сериозенъ трудъ за популяризиране славянската взаимност между най южнитъ славянски братя. Дай Боже и българския народъ да разбере, че единичното му спасение е въ сплотяването му съ другитъ славяни.

Въ днешно врѣме туй сплотяване се яви въ митнически съюзъ съ Сърбия. Че този съюзъ е еминентно славянска работа, за туй може да Ви поучи—нѣмската журналистика. Нека българетъ да разбератъ онова, което е аксиомъ въ татковината ми: „когато нѣмецъ хвали твоитъ дѣла, тѣ не сж славянски, и когато ги кори, радвай се, защото твоитъ дѣла сж въ служба на идеята за слав. взаимност.“

Недавно едно злобно перо косвено ме нарече чужденецъ въ българската страна. Нѣма нужда да възразя нѣщо противъ думитъ на този славянофилъ, защото сърдцето ми и душата ми сж прѣпълнени съ убѣждението, че азъ родомъ чехъ, а славянинъ изъ цѣлото си сърдце и изъ дѣното на душата си, съмъ у дома въ страната, която въ отечеството ми изпрати най-славни, безсмъртни „чужденци“ св. вѣровѣстители, Кирила и Методия. Четвъртъ вѣкъ живѣя и работя въ България, която била, е, и ще бжде дай Боже на вѣки вѣковъ страна славянска. А като чехъ, живущъ подъ Витоша, прощавамъ се съ вази, днешни мой слушатели съ думитъ на чехския поетъ:

„Mějme se rádi a síla slovanská

slavne přemůže ty navaly zlob.

Vše víře se tužme, v te naději se jme,

jen mužne si vedme a rádi se mejme.“

Извори :

1) Literatura česka devatenactého století.“ (J. Laichter, Praha 1905.)

2) „D-r L. V. Tobolka: „Slovanský sjezd v Praze roku 1848.“

3) D-r Taborský: „Slovanská vzájemnost. (Otfuv Sluvník Naučny).“

4) Д-ръ А. Теодоровъ. „Трѣмъ, свезка I.“ „Отець Пайсий,“

„Славяно-болгарская история.“